

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnara a soudkyň JUDr. Hany Douskové a JUDr. Zdeňky Vlasákové ve věci

žalobkyně: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a. s., IČ 60192852**
sídlem Bělehradská 222/128, 120 21 Praha 2
zastoupená advokátem JUDr. Luděkem Chvostou
sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1

za účasti: [REDACTED] IČK [REDACTED] narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátem JUDr. Jakubem Kadlecem
sídlem Lucemburská 1569/47, 130 00 Praha 3

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra, k odvolání [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. 10. 2018, č. j. 15 C 240/2017-491,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Účastník [REDACTED] I. [REDACTED] K [REDACTED] je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 8 228 Kč k rukám advokáta JUDr. Luďka Chvosty do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Hrdličková.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně ve výroku I. rozhodl, že výroky I. a III. rozhodnutí Finančního arbitra ze dne 10. 7. 2017, evidenční číslo [REDAKCE] ve znění rozhodnutí Finančního arbitra o námitkách ze dne 25. 9. 2017, evidenční číslo [REDAKCE] se v plném rozsahu nahrazují tak, že návrh navrhovatele [REDAKCE] I. [REDAKCE] K [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] ze dne 20. 4. 2016 se zamítá. Ve výroku II. rozhodl, že žalovaný (správně účastník) je povinen zaplatit žalobkyni k rukám právního zástupce na náhradě nákladů řízení 35 912 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku.
2. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že žalobkyně se domáhala, aby soud znovu projednal a rozhodl věc dříve projednanou a rozhodnutou správním orgánem – Finančním arbitrem. Finanční arbitr rozhodl na základě návrhu podaného [REDAKCE] I. [REDAKCE] K [REDAKCE], který požadoval, aby bylo určeno, že trvá právní vztah mezi [REDAKCE] a Modrou pyramidou stavební spořitelnou, a. s., založený smlouvou o stavebním spoření ze dne 3. 12. 1999, a dále aby byl účet stavebního spoření zřízený na základě smlouvy o stavebním spoření uveden do stavu, v jakém by byl, kdyby spořitelna na základě oznámení ze dne 15. 5. 2015 neukončila právní vztah založený smlouvou z důvodu přesporení cílové částky. Finanční arbitr ve výroku I. nález ze dne 10. 7. 2017, evidenční číslo: [REDAKCE], rozhodl, že stavební spořitelna je povinna obnovit vedení předmětného účtu stavebního spoření a účet uvést do stavu, ve kterém by byl, kdyby stavební spořitelna na základě oznámení ze dne 15. 5. 2015 neukončila právní vztah založený smlouvou z důvodu přesporení cílové částky, a to ve lhůtě tří dnů. Výrokem II. byl zamítnut návrh [REDAKCE] na určení, že smlouva o stavebním spoření uzavřená se spořitelnou trvá, s tím, že „to není nezbytné pro uplatnění práv navrhovatele“ ve smyslu správního řádu. Na základě námitek podaných stavební spořitelnou Finanční arbitr rozhodl, že spořitelna má předmětný účet uvést do požadovaného stavu ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, jinak nebylo námitkám vyhověno. Ve správním řízení byla řešena situace, kdy došlo k přesporení sjednané cílové částky a stavební spořitelna nesouhlasila s dalším přijímáním vkladů, přičemž navrhovatel trval na tom, že vztah mezi účastníky založený smlouvou o stavebním spoření trvá a účet má být uveden do správného stavu. Finanční arbitr vyšel ze zjištění, že právní vztah mezi navrhovatelem a stavební spořitelnou se řídí smlouvou o stavebním spoření, jejíž součástí jsou Všeobecné obchodní podmínky. Zaujal názor, že jazykovým výkladem článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek nelze dojít k závěru, že k navýšení cílové částky je třeba dodatečný souhlas stavební spořitelny. Proto vyhověl požadavku navrhovatele ve vztahu k účtu stavebního spoření a rozhodl, jak uvedeno.
3. Modrá pyramida stavební spořitelna, a. s., s rozhodnutím Finančního arbitra nesouhlasila a podala žalobu podle páté části o. s. ř. Podle názoru žalobkyně se arbitr mylí, když dovozuje, že mezi účastníky bylo sjednáno časově neomezené stavební spoření. Stavební spořitelna je bankou, podléhá bankovní regulaci a nesmí se zavázat k přijetí vkladu v neomezené výši. Smlouva o stavebním spoření je smlouvou na dobu určitou. Žalobkyně odkazovala na smluvní ujednání účastníků, na logický a systematický výklad článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek a na rozhodovací praxi soudů. Skutečnost, že mezi účastníky byla sjednána smlouva o stavebním spoření na dobu určitou, je dána vymezením účelu smlouvy, kterým je naspoření finančních prostředků. Finanční arbitr opomenul, že ustanovení článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek neobsahuje žádnou zmínku o povinnosti žalobkyně a že je to účastník, který podle tohoto ustanovení naopak dává souhlas k tomu, aby žalobkyně určitým způsobem postupovala, tj. jedná se o povinnost účastníka, a nikoli o povinnost žalobkyně.
4. Účastník [REDAKCE] I. [REDAKCE] K [REDAKCE] s žalobou nesouhlasil. Podle názoru účastníka není správný právní názor žalobkyně, že smlouva o stavebním spoření byla ukončena, tj. smlouva je i nadále platná.

Ze smlouvy ani z všeobecných obchodních podmínek nevyplývá, že by smlouva měla být přespořením cílové částky ukončena. Navýšení cílové částky nemělo být vázáno na souhlas či jiný projev vůle žalobkyně.

5. Soud I. stupně vyšel ze skutkových zjištění správního orgánu a s odkazem na ust. § 1, § 5 odst. 1 a § 7 odst. 1 zákona č. 96/1993 Sb. a dále na ust. § 603 zákona č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) a zejm. ust. článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek dovodil, že naspoření sjednané cílové částky vedlo k naplnění účelu, pro který byla smlouva o stavebním spoření uzavřena, a tímto okamžikem zanikl důvod pro její další trvání. Uzavřel, že trvání smluvního vztahu účastníků bylo časově omezeno. Konstatoval, že spornou zůstala otázka výkladu článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek platných v době uzavření smlouvy o stavebním spoření, a upozornil též na článek 9 odst. 1 Všeobecných obchodních podmínek. Zaujal názor, že zvýšení původně sjednané cílové částky bylo možné jen na základě dohody účastníků. Ve smyslu článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek je přespoření cílové částky nepřipustné. Zmíněné ustanovení určuje další postup pro případ, kdy zůstatek na účtu účastníka spoření je vyšší než sjednaná cílová částka. Z takto určeného postupu nelze dovodit, že účastník stavebního spoření má nárok na to, aby vlastní vůlí, resp. chováním, konkrétně zasíláním dalších finančních prostředků na účet měl proti vůli druhé strany automaticky nárok na změnu výše sjednané cílové částky a na změnu smlouvy z hlediska trvání smluvního vztahu.
6. Soud I. stupně zdůraznil, že ke změně smlouvy může dojít pouze se souhlasem obou účastníků smlouvy. Dojde-li k tzv. přespoření a spořitelna nesouhlasí s dalším přijetím finančních prostředků, nemůže dojít ke změně výše sjednané cílové částky, resp. ke změně trvání smluvního vztahu. Žalobkyně oznámila účastníkovi, že eviduje překročení sjednané cílové částky stavebního spoření a že nesouhlasí s dalším navýšením této částky. Došlo tedy k dosažení účelu smlouvy ve smyslu ustanovení § 603 obč. zák. a k možnému dalšímu trvání smlouvy o stavebním spoření byl nezbytný souhlas obou smluvních stran. Z těchto důvodů soud I. stupně vyhověl žalobě podané Modrou pyramidou stavební spořitelnou, a. s. a nahradil dotčené rozhodnutí Finančního arbitra, jak uvedeno. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobkyně byla ve sporu úspěšná. Žalobkyni vznikly náklady úhradou soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a za zastupování (jedná se o odměnu za 8 úkonů právní služby po 3 100 Kč + 8x 300 Kč + DPH).
7. Proti tomuto rozsudku podal odvolání účastník I. K. z důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2, písm. g) a c) o. s. ř. Uvedl, že soud I. stupně se nevypořádal s jazykovým zněním článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek platných ke dni 3. 12. 1999, kdy účastníci uzavřeli smlouvu o stavebním spoření. Soud přisvědčil nesprávnému stanovisku žalobkyně, že trvání smlouvy bylo časově omezeno naspořením cílové částky, a v rozporu s textem zmíněného ustanovení uzavřel, že k navyšování cílové částky mohlo docházet pouze se souhlasným projevem vůle žalobkyně. Svě závěry řádně neodůvodnil a pouze povšechně odkázal na obecná ustanovení zákona o stavebním spoření a Všeobecných obchodních podmínek, která neupravují dobu trvání smluv o stavebním spoření ani způsob prodloužování a nejsou předmětem sporu. Soud nesprávně dovodil, že dobu trvání smlouvy je možné prodloužit pouze dohodou účastníků. Článek 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek zakotvuje automatický způsob (mechanismus) navyšování cílové částky nezávislý na vůli stran, a to automaticky přespořením cílové částky. Zmíněné ustanovení a v něm sjednaný automatický mechanismus navyšování cílové částky jsou nezávislé na soudem citovaném ustanovení článku 9 odst. 1 Všeobecných obchodních podmínek. Účastník trval na tom, že souhlas ani jiný projev vůle žalobkyně pro navýšení cílové částky není potřebný. Žalobkyně sama sepsala text Všeobecných obchodních podmínek a účastník do něj nemohl zasahovat. S automatickým mechanismem navyšování cílové částky podle článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek obě smluvní strany vyslovily

při uzavření smlouvy souhlas. Tvzení žalobkyně, že zamýšlela vykládat Všeobecné obchodní podmínky jinak, než jak je sama jazykově sepsala, je účelové a je namístě, aby bylo odmítnuto. Soud I. stupně napadeným rozsudkem rozhodl v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu, která se týká jazykového vyjádření projevu vůle při uzavření smlouvy.

8. Dále I. K. namítal, že se soud I. stupně nezabýval jeho právní argumentací a ani argumentací a závěry Finančního arbitra. Soud měl pečlivě zdůvodnit, v čem spatřuje nesprávnost právního názoru a argumentace Finančního arbitra. Soud se nezabýval ani argumentací účastníka „contra preferentem“, kterou účastník v souladu s judikaturou Ústavního a Nejvyššího soudu předložil soudu I. stupně ve vyjádření z 18. 9. 2018, resp. předtím stručně ve vyjádření z 11. 9. 2018. Ustanovení smlouvy a Všeobecných obchodních podmínek, která jsou mezi účastníky sporná, je třeba vykládat ve prospěch účastníka a v neprospěch žalobkyně, když text smlouvy a Všeobecných obchodních podmínek sepsala žalobkyně, tedy použila tam uvedené výrazy a formulace jako první. Soud rovněž opomenul skutečnost, že účastník je v daném smluvním vztahu spotřebitelem, zatímco žalobkyně podnikatelem. V této souvislosti měl soud hledat spíše důvody ve prospěch účastníka než v jeho neprospěch a vše řádně odůvodnit. To však soud neučinil a nekriticky přijal právní argumentaci žalobkyně, i když ta je v rozporu s rozhodovací praxí Finančního arbitra i s jazykovým zněním článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek. Z těchto důvodů účastník navrhoval, aby byl napadený rozsudek zrušen, resp. změněn tak, že se žaloba zamítá a žalobkyně je povinna zaplatit účastníku náklady řízení před soudy obou stupňů.
9. Žalobkyně v obsažném vyjádření k odvolání účastníka upozornila, že napadeným rozsudkem byla věc vyřešena shodně s nyní již ustálenou rozhodovací praxí soudu I. stupně i Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího, což doložila konkr. případy. Jak uvedl odvolací soud ve věci vedené pod sp. zn. rozhodnutí Finančního arbitra nejsou pro odvolací soud závazná. Dále žalobkyně zdůraznila, že účastník spořil 16 let a naspořil částku přes 1 500 000 Kč, což je více než dvanáctinásobek původně sjednané cílové částky stavebního spoření (125 000 Kč). Účastník se domáhá pokračování smlouvy o stavebním spoření, přestože mu žalobkyně opakovaně sdělila, že s dalším navyšováním cílové částky nesouhlasí a že došlo k naplnění účelu smlouvy a tím k jejímu zániku. Účastník ve svém odvolání nepřichází s ničím, co by nebylo řešeno před soudem I. stupně. Odvolání účastníka nemůže obstát.
10. Dále žalobkyně ve svém vyjádření shrnula argumenty, které použila v průběhu tohoto řízení. Zdůraznila, že omylem účastníka je jeho představa o nároku na časově neomezené stavební spoření. Stavební spořitelna nemá povinnost vyhovět požadavku klienta na zvýšení cílové částky. Soudy se ve všech případech ztotožnily s argumentací žalobkyně a správně uzavřely, že navyšování cílové částky postupem podle článku 9 odst. 1 Všeobecných obchodních podmínek, či podle článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek, podléhá souhlasu žalobkyně. Pokud žalobkyně s navýšením cílové částky souhlasí, smlouva pokračuje, avšak v opačném případě je dosaženo stranami odsouhlasenému účelu smlouvy a smlouva zaniká. Uvedla také, že v řízení před soudem podle části páté o. s. ř. jde o nové projednání věci, přičemž Finanční arbitr není účastníkem řízení a nemůže své rozhodnutí před soudem obhajovat a vést polemiku s účastníky řízení. Arbitr však tuto povahu řízení podle části páté o. s. ř. pomíjí a odmítá zohlednit pravomocná soudní rozhodnutí. Zásadu, že se pojem vykládá k tíži toho, kým byl použit (pravidlo „contra preferentem“), lze uplatnit jen tehdy, jde-li o nejednoznačný pojem (odkaz na komentářovou literaturu k občanskému zákoníku), avšak o takový případ se zde nejedná. Jak konstatoval Městský soud v Praze, výklad článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek je předmětem ustálené soudní rozhodovací praxe ve smyslu ustanovení § 13 občanského zákoníku.

11. Z těchto důvodů žalobkyně navrhovala, aby byl napadený rozsudek jako věcně správný potvrzen a bylo jí přiznáno právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. V průběhu odvolacího řízení uvedla, že aktuálně v její prospěch vyznívá rozhodnutí Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. [REDACTED].
12. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený rozsudek soudu I. stupně (§ 212, § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř.) a k projednání odvolání nařídil ústní jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.). Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Odvolací soud poté dospěl k závěru, že odvolání účastníka [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] není důvodné.
13. V tomto řízení podle páté části o. s. ř. se žalobkyně jako účastnice správního řízení domáhá toho, aby věc dříve již projednaná správním orgánem byla znovu projednávána soudem. Soud opětovně rozhoduje o návrhu, který byl podán u správního orgánu, tedy znovu rozhoduje ve věci samé a nepřezkoumává pouze samotné správní rozhodnutí. Proto není na místě, aby se soud znovu vyjadřoval ke všemu, co řešil správní orgán ve svém rozhodnutí. Dospěje-li soud v řízení podle páté části o. s. ř. k závěru, že správní orgán rozhodl o sporu nebo o jiné právní věci správně, žalobu zamítne (srovnej § 250i o. s. ř.). Dospěje-li soud po provedeném řízení k závěru, že předchozí pravomocné rozhodnutí správního orgánu ve věci soukromého práva není správné (že o věci má být rozhodnuto jinak), rozhodne ve věci, o níž dříve rozhodl správní orgán, rozsudkem, který nahradí dotčené správní rozhodnutí (§ 250j o. s. ř.). Právě taková situace nastala v projednávané právní věci, kdy správní orgán zaujal nesprávný právní názor. Soudu I. stupně nic nebránilo v tom, aby po provedeném řízení a doplnění dokazování zaujal názor odlišný nežli správní orgán – Finanční arbitr. Rozhodnutí Finančního arbitra nejsou pro soudy závazná. Z napadeného rozsudku vyplývá, k jakým závěrům soud I. stupně dospěl a jakými zákonnými ustanoveními se řídil při novém posuzování požadavku účastníka, původně uplatněném ve správním řízení. Soud řešil spornou otázku, která byla podstatná pro nové rozhodnutí o nároku účastníka.
14. Jak bylo zjištěno, [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] se v řízení před Finančním arbitrem domáhal, aby bylo určeno, že právní vztah mezi ním a Modrou pyramidou stavební spořitelnou, a. s., vyplývající ze smlouvy o stavebním spoření ze dne 3. 12. 1999, trvá a že stavební spořitelna je povinna obnovit vedení účtu stavebního spoření zřízeného pro [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] a účet uvést do stavu, v němž by byl, kdyby na základě oznámení spořitelny nebyl neukončen právní vztah založený smlouvou z důvodu tzv. přespoření cílové částky. Rozhodnutím Finančním arbitra byl návrh [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] na určení, že smlouva o stavebním spoření trvá, zamítnut a bylo vyhověno požadavku na uvedení účtu stavebního spoření do správného stavu. Proti rozhodnutí Finančního arbitra podala stavební spořitelna námitky, na základě kterých byla prodloužena lhůta ke splnění povinnosti spočívající v uvedení účtu do požadovaného stavu, jinak byl nález potvrzen. Modrá pyramida stavební spořitelna, a. s. se správním rozhodnutím nesouhlasila a podala žalobu podle části páté o. s. ř. Účastník [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] trval na tom, že rozhodnutí Finančního arbitra je správné.
15. Právní vztah mezi žalobkyní Modrou pyramidou stavební spořitelnou, a. s. a účastníkem [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] se řídí smlouvou o stavebním spoření ze dne 3. 12. 1999, jejíž součástí byly Všeobecné obchodní podmínky stavebního spoření platné v době uzavření smlouvy. Ve smlouvě o stavebním spoření účastníci sjednali cílovou částku ve výši 125 000 Kč. Protože došlo k dosažení, resp. přespoření sjednané cílové částky, stavební spořitelna oznámením právní vztah založený smlouvou o stavebním spoření ukončila. S ukončením smlouvy [REDACTED] I. [REDACTED] K. [REDACTED] nesouhlasil a trval na nápravě účtu pokračováním stavebního spoření.

16. Mezi účastníky byl sporný výklad ustanovení článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek platných v době uzavření smlouvy o stavebním spoření. Finanční arbitr dovedl, že jazykovým výkladem článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek nelze dojít k závěru, že k navýšení cílové částky je třeba souhlasu stavební spořitelny. Soud I. stupně po provedeném řízení dospěl ke správnému závěru, že právní názor Finančního arbitra neobstojí.
17. Spornou zůstala otázka výkladu článku 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek, dle kterého tzv. přespořování cílové částky se rozumí stav, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší než sjednaná cílová částka. Přespořování cílové částky není přípustné, v takovém případě účastník výslovně souhlasí s tím, že přespořovanou cílovou částku zaokrouhlenou na celé tisíce nahoru stavební spořitelna považuje automaticky za novou cílovou částku a rozdíl úhrady vzniklý navýšením cílové částky stavební spořitelna zúčtuje k tíži účtu účastníka. Pokud účastník dodatečně vyjádří nesouhlas s tímto postupem, má stavební spořitelna právo smlouvu vypovědět. Přitom podle článku 9 odst. 1 Všeobecných obchodních podmínek na písemnou žádost účastníka může stavební spořitelna zvýšit cílovou částku stavebního spoření. Úhradu ve výši 1 % z částky, o kterou byla cílová částka zvýšena, účtuje stavební spořitelna k tíži účastníka. Datum uzavření smlouvy se nezmění. Podle § 603 zákona č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) práva a povinnosti zaniknou uplynutím doby, na kterou byly omezeny.
18. Účastníci uzavřeli smlouvu o stavebním spoření podle zákona č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření, ve znění pozdějších předpisů, přičemž otázky, které nejsou v tomto zákoně upraveny, je namístě řešit podle občanského zákoníku. Z ustanovení zákona o stavebním spoření ani z ustanovení smlouvy o stavebním spoření nelze učinit závěr, že se jedná o smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou. Dosažení sjednané cílové částky představuje dosažení účelu, pro který byla smlouva o stavebním spoření uzavřena. Článek 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek stanoví, že přespořování cílové částky je nepřípustné, a určuje další postup pro případ, kdy zůstatek na účtu účastníka je vyšší nežli sjednaná cílová částka. Z toho však nelze dovozovat, že účastník stavebního spoření na základě zaslání dalších finančních prostředků na účet, má automaticky nárok na to, že proti vůli druhé strany dojde ke změně výše cílové částky, resp. ke změně trvání smlouvy. Na základě jednání pouze jedné strany by tak došlo ke změně smlouvy uzavřené na dobu určitou na smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou. Ke změně smlouvy však obecně může dojít pouze se souhlasem obou účastníků smlouvy. Ustanovení čl. 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek upravuje určitý mechanismus pro případ, kdy dojde k přespořování cílové částky, což je výjimečné. Pokud dojde k takovému přespořování, pak podle čl. 9 odst. 7 Všeobecných obchodních podmínek částka odpovídající novému zůstatku, zaokrouhlenému na celé tisíce Kč nahoru, bude stavební spořitelnou bez dalšího považována za novou cílovou částku navrženou účastníkem. Vždy však spočívá na spořitelně, zda s takovým návrhem bude souhlasit. K tomu v daném případě nedošlo a smluvní vztah účastníků byl ukončen, jak správně dovedl soud I. stupně. Proto nebyl důvodný ani požadavek účastníka, aby byl účet stavebního spoření uveden do stavu před oznámením spořitelny o ukončení právního vztahu. Se zřetelem k odvolacím výhradám je třeba dodat, že výklad proti navrhovateli (contra preferentem), tedy „proti tomu, kdo poskytl znění“, se zde neuplatní. Takový výklad připadá v úvahu tam, kde je posuzován nejednoznačný termín (pojem), a o to se nejedná. Také není namístě tzv. ochrana spotřebitele, když ze strany spořitelny nebyly proti účastníkovi uplatňovány žádné nepřijatelné postupy. Není právem klienta (██████ I. ██████ K. ██████), aby pokračoval podle uzavřené smlouvy o stavebním spoření i poté, kdy byla dosažena cílová částka sjednaná ve smlouvě.
19. Z uvedeného vyplývá, že soud I. stupně zaujal správný právní názor a správně rozhodl. Jedná se o ustálené stanovisko obecných soudů, včetně Městského soudu v Praze. Jak již bylo zmíněno shora, rozhodnutí Finančního arbitra nejsou pro soudy závazná.

20. Protože soud I. stupně rozhodl správně, byl napadený rozsudek včetně výroku o náhradě nákladů řízení potvrzen (§ 250j, § 219 o. s. ř.).
21. Účastník nebyl v odvolacím řízení úspěšný, a proto musí nahradit náklady řízení vzniklé úspěšné žalobkyni (§ 142 odst. 1, § 224 odst. 1, § 245 o. s. ř.). Žalobkyni vznikly v odvolacím řízení náklady za advokátní zastoupení za 2 úkony právní služby (vyjádření a účast při jednání) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4, písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (6 200 Kč), 2x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč (600 Kč) a 21 % DPH ve výši 1428 Kč, celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze za podmínek § 237 o. s. ř. podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 16. května 2019

JUDr. Tomáš Vejnár v. r.
předseda senátu